

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 20 czerwca 2016 r.

Pozycja 30

POSTANOWIENIE

z dnia 31 maja 2016 r.

Sygn. akt K 1/15

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz – przewodniczący
Małgorzata Pyziak-Szafnicka – sprawozdawca
Andrzej Rzepliński
Piotr Tuleja
Andrzej Wróbel,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 maja 2016 r., wniosku grupy posłów o zbadanie zgodności:

art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 26 września 2014 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1626) w zakresie, w jakim dodaje art. 83a ust. 2 do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, ze zm.) od 1 stycznia 2015 r., w którym Minister Finansów zyskuje upoważnienie do czasowego zarządzania, w celu sfinansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa, środkami z depozytów sądowych, z:

- art. 2 Konstytucji przez posłużenie się dla uzyskania korzyści dla budżetu państwa nieadekwatną konstrukcją prawną, która nie powinna być wykorzystywana dla obniżenia długu publicznego,
- art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji przez nadanie Ministrowi Finansów uprawnienia do korzystania w celach publicznych z prywatnych środków finansowych zdeponowanych na rachunkach depozytowych, czym narusza prawo własności,

p o s t a n a w i a:

na podstawie art. 71 ust. 3 w związku z art. 104 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 293) umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

I

5 stycznia 2015 r. do Trybunału wpłynął wniosek grupy posłów na Sejm VII kadencji wystąpiła o zbadanie zgodności art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 26 września 2014 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1626) w zakresie,

w jakim dodaje art. 83a ust. 2 do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, ze zm.) od 1 stycznia 2015 r., w którym Minister Finansów zyskuje upoważnienie do czasowego zarządzania, w celu sfinansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa, środkami z depozytów sądowych, z:

– art. 2 Konstytucji przez posłużenie się dla uzyskania korzyści dla budżetu państwa nieadekwatną konstrukcją prawną, która nie powinna być wykorzystywana dla obniżenia długu publicznego,

– art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji przez nadanie Ministrowi Finansów uprawnienia do korzystania w celach publicznych z prywatnych środków finansowych zdeponowanych na rachunkach depozytowych, czym narusza prawo własności.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. 30 sierpnia 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 293; dalej: ustawa o TK).

Stosownie do art. 69 ustawy o TK „W sprawach wszczętych na podstawie wniosku grupy posłów lub senatorów, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji, zakończenie kadencji Sejmu i Senatu nie wstrzymuje postępowania w Trybunale”. Postępowanie to z dniem zakończenia kadencji Sejmu i Senatu ulega zawieszeniu na 6 miesięcy (art. 70 ust. 1 ustawy o TK). Prezes Trybunału, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kadencji Sejmu i Senatu, przekazuje odpowiednio Marszałkowi Sejmu i Marszałkowi Senatu informację o sprawach, o których mowa w art. 69, w odniesieniu do których Trybunał postanowił o zawieszeniu postępowania (art. 70 ust. 3 ustawy o TK).

Stosownie do art. 71 ust. 1 ustawy o TK „Trybunał postanawia o podjęciu zawieszono postępowania, jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 70 ust. 1, wniosek grupy posłów lub senatorów uzyska poparcie odpowiednio 50 posłów lub 30 senatorów kolejnej kadencji Sejmu i Senatu. Przepis art. 61 ust. 2 stosuje się odpowiednio”. Jednakże „Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w art. 70 ust. 1, Trybunał zawieszono postępowanie umarza” (art. 70 ust. 3 ustawy o TK).

2. Wnioskodawcą w niniejszej sprawie była grupa posłów na Sejm VII kadencji. Kadencja Sejmu upłynęła 11 listopada 2015 r. W dniu 12 listopada 2015 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Sejmu VIII kadencji. Oznacza to, że początek terminu, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy o TK przypadł na 12 listopada 2015 r., zaś jego koniec na 12 maja 2016 r.

Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy o TK, postanowieniem z 8 grudnia 2015 r., Trybunał Konstytucyjny zawiesił postępowanie w sprawie na 6 miesięcy.

Pismem z 10 grudnia 2015 r. Prezes Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z art. 70 ust. 3 ustawy o TK, przekazał Marszałkowi Sejmu informację o sprawach wszczętych na podstawie wniosków grup posłów na Sejm VII kadencji, w odniesieniu do których Trybunał postanowił o zawieszeniu postępowania. Prezes Trybunału poinformował Marszałka Sejmu o możliwości, jaką przewiduje ustawa o TK w art. 71 ust. 1.

3. W niniejszej sprawie 6-miesięczny termin zawieszenia postępowania upłynął bezskutecznie 12 maja 2016 r., czego skutkiem jest umorzenie postępowania. (art. 71 ust. 3 ustawy o TK).

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.